

בן יקר !
לא עוד שלכת
איך כוח ללכת
בשבילים אבלים

עוד יבקיעו בחרט
קרני שמש ואור
צוהרים צוהרים
בשמי העופרת .

ושירת העתיד
יושר אז עד תום
שיר העתיד
הוא שיר הסלום

ואולי - בן יקר וחביב
ואולי בדמך הרדית הזרע
אשר ינביט בעתיד
את פרחי האביב .

את שירו זה קרא מ י י ר י ם
בעת הטקס שהתקיים השבוע בערב
נר ראסון של חנוכה , עם
גילוי החנוכיה הגדולה שמיירים
בנה ומסר כשי לבית החייל
בתל אביב . דברים חמים
ולבביים רבים נאמרו והוקראו
באותו ערב, שעבר באווירה מכובדת
ומרשימה . השתתפו חברים
מכפר מנחם, מעין החורש
ומחצור וכן ידידים ומכרים
רבים מכל הארץ .

גברי יקר !
אעלה זכרך בהדלקת נרות חנוכה
בנרות של יגון וחוגה
שמונה נרות של חורבן ותקומה
מאירים דרכך בשבילי השאול .

עיפתי לחשוב נלאיתי לשאול
מדוע הפך עבורי זה אור יקר
של חג האורות
לצללים אפלים
לצללים אבלים .

נלאיתי לצעוד
עיפתי מלכת
בשבילי החיים של תקופות השלכת .

בן יקר :

לא עוד שלכת
של י"ש אביבים
לא עוד - שבעים
מדורי גיהנום
של הורים שכולים .

לא עוד שלכת
של תקוות אבודות
חלומות נעורים
חלומות לא גמורים
ששקעו בחולות
של שממה וציה
וירדו לתהום הנשיה

בן - יקר !

לא עוד שלכת .
איך כוח ללכת
בשבילים אבלים .

עוד ימוגו צללים
הכבדים מנשוא .
עוד ינעימו צלילים
חדשים מרנינים .
עוד יאירו דרכנו
קרני שמש וזיו